

Тазкия дарслари (113-дарс). Қорин ва фарж шаҳвати (иккинчи мақола)

ТАЗКИЯ

дарслари 113-дарс

Тазкия дарслари Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимахуллоҳнинг "Тасаввуф ҳақида тасаввур" ва "Руҳий тарбия-1-2-3" китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

13:00 / 05.12.2020 7065

Фарж шаҳвати ҳақида бир-икки оғиз сўз юритсак. Аллоҳ таоло одам зотини жинсий шаҳватли қилиб яратган. Албатта, бу беҳикмат эмас.

Уламоларимизнинг таъкидлашларича, жинсий шаҳватнинг иккита катта ҳикмати бор: биринчиси – инсон наслининг бардавом бўлиши учун хизмат қилиши. Иккинчиси – охират лаззатларини қиёслаш учун хизмат қилиши. Бир нарсани татиб, тушунмагунча унга қизиқиш бўлмайди. Бинобарин, шаҳватнинг мазасини тушунган инсон билсинки, охиратдаги шаҳватлар бундан ҳам афзал ва беқиёсдир. Унга етишиш учун эса бу дунёда шаҳватни фақат ҳалол йўл билан қондириш зарур.

Аммо бу шаҳватни жиловлаб, мўътадил даражада тутилмаса, кўпгина бало-офатлар келиб чиқади.

Шунинг учун ҳам Ислонда зино қаттиқ қораланган ва унга олиб борувчи йўллар ҳам маҳкам тўсилган.

لُجْرٌ نُّوْلِحِّي آلْ مَلَسَوْهُ لَعْلَلْ لَّيْ صَيَّبْ نَلَلْ لَّوْلُ لْ أَوْ سَرَّ لْ أَوْ
يَذْمُرَّتْ لْ أَوْ رُ. نَاطِي شَلْ أَمْ هَثَلْ أَثَنَ أَكْ أَلْ إِهْ أَرْمَابْ

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Бир эркак зинҳор бир аёл билан холи қолмасин! Агар шундай бўлса, учинчилари шайтон бўлур», дедилар».

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Эй ёшлар жамоаси, ким никоҳга қодир бўлса, уйлансин. Албатта, у кўзни тўсувчи ва фаржни сақловчидир. Ким қодир бўлмаса, рўзани лозим тутсин, бу унинг учун бичилишдир», деганларини эшитдим».

Бешовлари ривоят қилишган.

Агар никоҳга қудрати етмаган ёшлар бўлса, рўза тутишлари керак. Шу йўл билан улар шаҳват қўзишини босадилар. Чунки рўза туфайли кишининг шаҳвати пасайиб, худди бичилган кишига ўхшаб, бошқа жинсга шаҳват билан қарамайдиган, фаржини зинога ишлатиш хавфи туғилмайдиган ҳолга келади.

Оддий ҳолатларда эса бу икки хавфнинг олдини никоҳ олади. Никоҳдаги шахс ўз шаҳватини ҳалол йўл билан қондиргани учун, кўзи номаҳрамларга қарашдан тийилган, фаржи ҳаромга юришдан сақланган бўлади.

هُلِّلِ الْيَصِيْبُ لِهَلِّ الْوَسْرِ تُلْ أَسْ: لَأَقُؤْنَعُ هَلِّ الْيَضْرِي رَجْ نَعُ
الْإِسْمُ الْهَؤُرَ: كَرَصَبٌ فَرَصَا: لَأَقَفَ أَجْفَلِاَ رَطْنٌ نَعَمْ لَسَوَّيْ لَعُ
يُرَاحُ بُلْ

Жарир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан тўсатдан назар тушиб қолиши ҳақида сўрадим. Бас, у зот: «Кўзингни бошқа томонга бур», дедилар».

Бешовларидан Бухорий ривоят қилмаган.

Номаҳрамга қасддан, шаҳват назари билан кўз тикиш ҳаром. Бироқ беҳосдан назар тушиб қолиши гуноҳ ҳисобланмайди. Аммо ушбу ҳадиси шарифда баён қилинганидек, дарҳол кўзни бошқа томонга буриб олиш шарти билан. Мўмин-муслмон кишилар бу ҳукмни ҳеч қачон унутмасликлари лозим.

مَلَسَوَّيْ لَعُ هَلِّ الْيَصِيْبُ لِهَلِّ الْوَسْرِ تُلْ أَسْ: لَأَقُؤْنَعُ هَلِّ الْيَضْرِي رَجْ نَعُ
كَلْ تَسْنِي لَوَّيْ لَوَّيْ الْكَلِّ نِإْفَ: رَطْنٌ لِهَلِّ الْوَسْرِ تُلْ أَسْ: لَأَقُؤْنَعُ هَلِّ الْيَضْرِي رَجْ نَعُ
يُرَاحُ بُلْ

Али розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Эй Али! Назарга назарни эргаштирма. Албатта, биринчиси сен учун зарарсиз бўлса ҳам,

бошқаси ундай эмас», дедилар».

Абу Довуд ва Термизий ривоят қилишган.

Биринчи назар номаҳрамга тўсатдан тушгани учун зарарсиз ҳисобланади, гуноҳ бўлмайди. Аммо ундан кейин яна қайта назар солишни тасодиф деб бўлмайди, буниси қасддан бўлган бўлади ва гуноҳ ҳисобланади.

Ушбу таълимотлар ҳам Ислом жамиятини пок сақлаш, йигит-қиз ва эркак-аёлларни турли ношаръий ишлардан, улардан келиб чиқадиган нохуш оқибатлардан сақлаш учун келган.

Ислом шариати ҳукми бўйича эркак кишининг аёлларнинг йўлини тўсиши, тегажоғлик қилиши, гап отиши у ёқда турсин, пинҳона назар солиши ҳам ҳаром ҳисобланади. Бу ҳам хиёнат саналади.

Уйланмоқчи бўлса, шариат кўрсатмаси бўйича назар солсин. Шунда гуноҳ ҳам бўлмайди, биров маломат ҳам қилмайди. Ўз хотинига хоҳлаганича назар солсин, ундан лаззат олсин, савоб бўлади. Аммо бировнинг хотинига ёки бировнинг хотини бўладиган шахсга шаҳват назари билан қарамасин. Агар зино содир бўлмаган чоғида ҳам, кўз зиноси бўлади. Хиёнат содир бўлади. Шунинг учун Аллоҳдан ва қиёмат кунидан умиди бор эркаклар номаҳрам назарлардан ўзларини сақласинлар, аёл-қизлар эса ўзларини кўз-кўз қилмасинлар.

عَفْوُ الْعُجْلِ وَالصَّبْرِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهْرِ، عَفْوُ الْعُجْلِ وَالصَّبْرِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهْرِ
عَفْوُ الْعُجْلِ وَالصَّبْرِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهْرِ، عَفْوُ الْعُجْلِ وَالصَّبْرِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهْرِ
عَفْوُ الْعُجْلِ وَالصَّبْرِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهْرِ، عَفْوُ الْعُجْلِ وَالصَّبْرِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهْرِ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Албатта, Аллоҳ Одам боласига унинг зинодан бўлган насибасини ёзгандир. Уни олмаслиги амри маҳолдир. Бас, икки кўзнинг зиноси назардир. Тилнинг зиноси нутқдир», дедилар».

نُذُاَلِ اَنْزَوِ اِيْشَمَلِ اَنْيَلْجَرَلِ اَنْزَوِ اِيْشَمَلِ اَنْيَلْجَرَلِ اَنْزَوِ اِيْشَمَلِ اَنْيَلْجَرَلِ
اَنْزَوِ اِيْشَمَلِ اَنْيَلْجَرَلِ اَنْزَوِ اِيْشَمَلِ اَنْيَلْجَرَلِ اَنْزَوِ اِيْشَمَلِ اَنْيَلْجَرَلِ
اَنْزَوِ اِيْشَمَلِ اَنْيَلْجَرَلِ اَنْزَوِ اِيْشَمَلِ اَنْيَلْجَرَلِ اَنْزَوِ اِيْشَمَلِ اَنْيَلْجَرَلِ

Бошқа бир ривоятда:

«Икки қўлнинг зиноси ушлаш, икки оёқнинг зиноси юриб бориш, қулоқнинг зиноси эшитиш, оғизнинг зиноси ўпишдир. Нафс уни орзу ва иштаҳа қилур. Фарж эса уни тасдиқлар ёки ёлғонга чиқарур», дея зиёда қилинган».

Абу Довуд ва икки шайх ривоят қилишган.

Ислом жамияти том маънодаги пок жамиятдир. Ҳамма томон, ҳамма нарса пок бўлиши керак. Унда зино ҳаром. Шунингдек, зинога сабаб бўладиган нарсалар ҳам ҳаромдир. Бир нарсага сабаб бўладиган нарсаларни ҳаром қилмай туриб, унинг ўзини ҳаром қилиш мантиққа ҳам тўғри келмайди. Шунинг учун зино ҳам, унга сабаб бўладиган ҳамма нарсалар ҳам ҳаром қилинган.

Бу ишлар қаторига ушбу ҳадиси шарифда зикр этилган шаҳвоний қараш, гап-сўз, тинглов, юриб бориш ва ушлаш ҳам, бу ҳадисда зикр қилинмаган – кейин пайдо бўлган турли фаҳш суратлар, фильмлар, ёзувлар, китоблар ва бошқа нарсалар ҳам киради.

Ислом жамиятида ҳар қандай разилликларга ўрин йўқ. Мусулмон одам бундай нарсаларнинг яқинига ҳам йўламаслиги керак.

(Тамом)

«Руҳий тарбия» китобидан